ECLI:LV:AT:2021:0428.A420255817.13.L
Lieta Nr. A420255817, SKA-461/2021
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 28.aprīlī

[1] Senātā saņemta pieteicēja /pers. A/ kasācijas sūdzība par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 31.marta spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicēja pieteikums par administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu izmaksāta atlīdzība no Ārstniecības riska fonda par viņa dzīvībai vai veselībai nodarīto kaitējumu, kā arī materiālajiem zaudējumiem – ārstniecības izdevumiem, kas radušies, saņemot veselības aprūpes pakalpojumus Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas 2.slimnīca" 2015.gada 25.jūnijā.

Pieteicējs ir vēlējies saņemt atlīdzinājumu, jo Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas 2.slimnīca" (turpmāk – slimnīca) ārsts, veicot izmeklējumus, nekonstatēja pieteicēja kreisās pēdas lūzumus. Pieteicējs ar rekomendācijām atrasties ģimenes ārsta uzraudzībā un veikt kontroli pēc 7-10 dienām slimnīcas konsultatīvajā poliklīnikā u.c. tika izrakstīts. 2015.gada jūlijā privātajā klīnikā pieteicējam tika konstatēti pēdas lūzumi un veikta operācija.

Nacionālais veselības dienests un Veselības ministrija atteica izmaksāt atlīdzinājumu.

[2] Administratīvā apgabaltiesa, pievienojoties arī Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivācijai, un ņemot vērā Pacientu tiesību likuma un Ministru kabineta 2013.gada 5.novembra noteikumu Nr. 1268 „Ārstniecības riska fonda darbības noteikumi" ietvertās tiesību normas, pārbaudīja, vai ārsta neprofesionālas rīcības dēļ pieteicējam ir nodarīts kaitējums Pacientu tiesību likuma izpratnē. Tiesa secināja, ka, kaut arī, ņemot vērā pieteicēja traumas apstākļus, pieteicējam bez rentgena uzņēmumiem vajadzēja nozīmēt arī datortomogrāfijas izmeklējumu, kaitējums (veselības bojājums un fiziskas ciešanas) pieteicēja veselībai nav nodarīts, jo pirmā palīdzība tika sniegta adekvāta un pienācīga. Pieteicējam nebija indikāciju neatliekamai steidzamai operācijai, tāpēc datortomogrāfijas izmeklējuma nozīmēšana nākamajā kontroles vizītē būtu adekvāta. Tā kā pieteicējam jebkurā gadījumā būtu jāveic plānveida operatīva ārstēšana, darbnespējas ilgums neveiktās datortomogrāfijas dēļ nepagarinājās. Pieteicēja darbnespējas ilgumu ietekmēja traumas apstākļi un organisma atveseļošanās spējas.

[3] Iepazīstoties ar kasācijas sūdzību, senatoru kolēģija konstatē, ka lielākā daļa no argumentiem ir bijuši izvirzīti arī apelācijas sūdzībā un apgabaltiesa uz tiem ir atbildējusi.

Vairāki kasācijas sūdzības argumenti šķietami ir vērsti uz to, lai pierādītu, ka slimnīcas ārsts bija pieļāvis kļūdu diagnostikā, taču apgabaltiesa to nav noliegusi. Apgabaltiesa ir apliecinājusi, ka kļūda bija, taču tā nav radījusi pieteicējam sekas. To, ka diagnozes novēlota noteikšana nav pasliktinājusi traumas rezultātā iegūto situāciju, kasācijas sūdzībā atzinis arī pieteicējs.

Apgabaltiesa, atsaucoties arī uz Senāta judikatūru (*Senāta 2019.gada 23.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-534/2019 (ECLI:LV:AT:2019:1023.A420328616.4.S) 7.punkts, 2020.gada 23.marta sprieduma lietā Nr. SKA-421/2020 (ECLI:LV:AT:2020:0323.A420273317.8.S) 5.punkts*) pamatoti secinājusi, ka, lai konstatētu pacienta tiesības uz atlīdzību par viņa veselībai nodarīto kaitējumu, ir jākonstatē kaitējums (tostarp veselības stāvokļa pasliktināšanās), ārstniecības personas noteikta darbība vai bezdarbība un cēloņsakarība. Tiesa ir sniegusi uz judikatūru balstītu atbildi, ka kļūda diagnozē pati par sevi nav pamats atlīdzinājumam.

Kasators, atsaucoties uz Senāta 2019.gada 26.jūnija sprieduma lietā Nr. A420300316 11.punktu, ir uzsvēris, ka tiesai bija jāņem vērā *iespējamības pārsvars*, taču no apgabaltiesas sprieduma neizriet, ka tiesai būtu bijis jāizšķiras par vienu vai otru iespējamību.

Lai arī kasators to tiešā tekstā neapgalvo, no kasācijas sūdzības argumentiem faktiski izriet viedoklis, ka pieteicējam 2015.gada 25.jūnijā slimnīcā neatliekami bija veicama operācija. Taču ne vadlīnijas, ne ekspertu izteikumi šādu viedokli neapstiprina.

Kasācijas sūdzībā arī vērsta uzmanība uz vairākiem pierādījumiem, kas it kā neesot pareizi vērtēti, taču senatoru kolēģija nesaskata tādas kļūdas pierādījumu vērtēšanā, kas būtu pamats kasācijas tiesvedības ierosināšanai. Apgabaltiesa ir vērtējusi visus pierādījumus kopsakarā, ņemot vērā arī ekspertu, kas bija uzklausīti rajona tiesas sēdē, atbildes. Apgabaltiesa ir vērtējusi arī pieteicēja norādītos citus prakses gadījumus, bet secinājusi, ka šie gadījumi ir atšķirīgi. Kasācijas sūdzībā ir minēti vēl citi gadījumi (iestādes lēmumi), taču senatoru kolēģija nesaskata, ko to vērtēšana varētu izmainīt tiesas pamatsecinājumu par ārsta pieļautās kļūdas sekām.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu tiesnešu kolēģija var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav nozīmes judikatūras veidošanā. Senatoru kolēģija atzīst, ka konkrētajā lietā kasācijas tiesvedības ierosināšanai nav pamata.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 31.marta spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore J. Briede Senatore A. Kovaļevska Senators V. Poķis